

1.4-APTITUD DEL SÒL PER ALS HÀBITATS FORESTALS

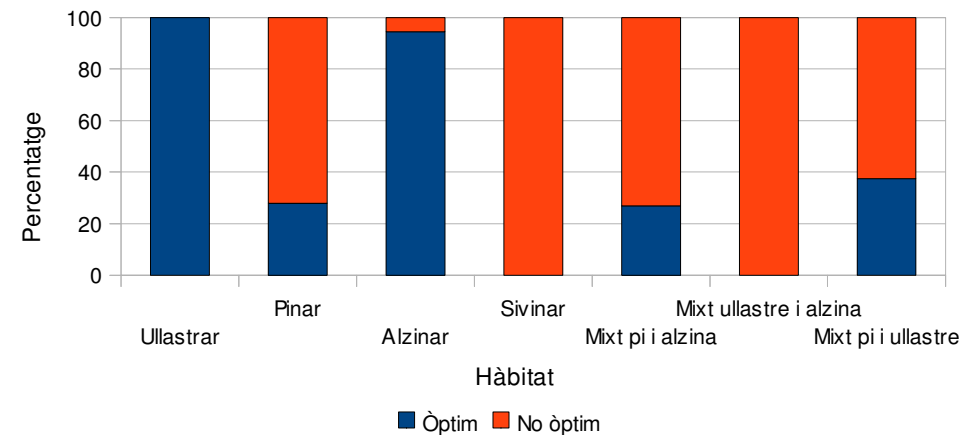
www.cime.es/lifeboscos

Aptitud del sòl per als hàbitats forestals

A Menorca apareixen diversos hàbitats forestals arbrats, no obstant no sempre aquest hàbitat es localitza en el seu òptim edafològic. A continuació es mostra la quantitat de parcel·les de mostreig sobre sòl forestal de l'Inventari Forestal Nacional a Menorca amb l'hàbitat forestal arbrat en un sòl adequat pel seu desenvolupament.

Hàbitat	Nº parcel·les en sòl òptim	Nº parcel·les fora de sòl òptim	Total parcel·les
Ullastrar	14	0	14
Pinar	22	55	77
Alzinar	41	2	43
Sivinar	1	1	2
Mixt pi i alzina	7	19	26
Mixt ullastre i alzina	0	0	0
Mixt pi i ullastre	3	5	8

Percentatge de parcel·les de mostreig amb l'hàbitat forestal present en el seu òptim edafològic a Menorca l'any 1999

Taula 1: Número de parcel·les de mostreig amb l'hàbitat forestal arbrat en el seu òptim edafològic a Menorca l'any 1999.

Gràfic 1: Percentatge de parcel·les de mostreig amb l'hàbitat forestal present en el seu òptim edafològic a Menorca l'any 1999.

Font: 3r Inventari Forestal Nacional.

Elaboració: LIFE+BOSCOS.

1.4-APTITUD DEL SÒL PER ALS HÀBITATS FORESTALS

www.cime.es/lifeboscos

La quantitat de parcel·les de mostreig òptimes per l'hàbitat forestal present a cada una de les parcel·les és variable entre els hàbitats amb presència de coníferes i els hàbitats amb presència de frondoses. Aquesta diferència es deu a que les frondoses són menys exigents en quant a les propietats edafològiques del sòl si es comparen amb les coníferes. L'alzina i l'ullaastre, a diferència del pi i la sivina, es poden desenvolupar de manera òptima sobre sòls calcaris i silícics sense pH extrems ni sòls excessivament pedregosos. En canvi, els pins i les sivines tenen el seu òptim edafològic únicament sobre parcel·les de sòl calcari, sense pH extrem, amb textura franca o arenosa i, en el cas dels pins, no ser sòls excessivament pedregosos. Degut a aquest fet, a diferència dels pinars i sivinars, les parcel·les de mostreig amb ullastrar o alzinar solen estar sempre sobre el seu estat òptim edafològic. Per altra banda, els boscos mixtos són més exigents en quant a les propietats edafològiques al tenir varies espècies principals. Per tant, el percentatge de parcel·les amb aquestes hàbitats en el seu òptim edafològic és menor.